

Dziennik Urzędowy L 33

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

7 lutego 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 111/2008 z dnia 6 lutego 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 112/2008 z dnia 6 lutego 2008 r. rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Nošovické kysané zelí (ChNP), Pardubický perník (ChOG), Aceite del Baix Ebre-Montsià lub Oli del Baix Ebre-Montsià (ChNP))	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 113/2008 z dnia 6 lutego 2008 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1979/2006 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane przywożone z państw trzecich	5
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 114/2008 z dnia 6 lutego 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2006 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do prowadzenia kont przez agencje płatnicze, deklaracji wydatków i dochodów oraz warunków zwrotu wydatków w ramach EFRG i EFRROW	6

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

ZALECENIA

Komisja

2008/98/WE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 6 grudnia 2007 r. w sprawie środków redukcji ryzyka dla następujących substancji: piperazyna, cykloheksan, metylenodifenylodizocyjanian, but-2-yno-1,4-diol, metylooksiran, anilina, akrylan 2-etyloheksylu, 1,4-dichlorobenzen, 3,5-dinitro-2,6-dimetylo-4-tert-butyloacetofenon, ftalan di(2-etyloheksylu), fenol, 5-tert-butylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5901) ⁽¹⁾.....

8

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 111/2008

z dnia 6 lutego 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 lutego 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 lutego 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 6 lutego 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	143,2
	JO	84,0
	MA	44,3
	TN	111,3
	TR	104,4
	ZZ	97,4
0707 00 05	EG	208,2
	JO	187,5
	MA	52,1
	TR	124,7
	ZZ	143,1
0709 90 70	MA	57,7
	TR	147,6
	ZZ	102,7
0709 90 80	EG	191,8
	ZZ	191,8
0805 10 20	EG	48,4
	IL	52,2
	MA	61,2
	TN	49,7
	TR	64,9
	ZZ	55,3
0805 20 10	IL	106,1
	MA	102,3
	TR	101,8
	ZZ	103,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	84,5
	EG	62,2
	IL	61,2
	JM	97,0
	MA	133,1
	TR	82,8
	US	60,6
	ZZ	83,1
0805 50 10	EG	73,4
	IL	136,2
	MA	114,0
	TR	122,7
	ZZ	111,6
0808 10 80	CA	87,1
	CN	72,1
	MK	40,9
	US	112,5
	ZZ	78,2
0808 20 50	CN	56,1
	US	107,2
	ZA	96,1
	ZZ	86,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 112/2008**z dnia 6 lutego 2008 r.****rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Nošovické kysané zeli (ChNP), Pardubický perník (ChOG), Aceite del Baix Ebre-Montsià lub Oli del Baix Ebre-Montsià (ChNP))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy oraz na podstawie art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, wniosek Republiki Czeskiej o rejestrację nazwy „Nošovické kysané zeli” „Pardubický perník oraz”, wniosek Hisz-

panii o rejestrację nazwy „Aceite del Baix Ebre-Montsià” lub „Oli del Baix Ebre-Montsià” zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ nie zgłoszono Komisji żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy zarejestrować te nazwy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwy wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostają zarejestrowane.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 lutego 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 102 z 5.5.2007, str. 16 (Nošovické kysané zeli), Dz.U. C 103 z 8.5.2007, str. 20 (Pardubický perník), Dz.U. C 105 z 9.5.2007, str. 6 (Aceite del Baix Ebre-Montsià lub Oli del Baix Ebre-Montsià).

ZAŁĄCZNIK

1. Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.5. Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)

HISZPANIA

Aceite del Baix Ebre-Montsià lub Oli del Baix Ebre-Montsià (ChNP)

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

REPUBLIKA CZESKA

Nošovické kysané zelí (ChNP)

2. Środki spożywcze, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 510/2006:

Klasa 2.4. Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarskie

REPUBLIKA CZESKA

Pardubický perník (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 113/2008**z dnia 6 lutego 2008 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1979/2006 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane przywożone z państw trzecich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1182/2007 z dnia 26 września 2007 r. ustanawiające przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw, zmieniające dyrektywy 2001/112/WE, 2001/113/WE i rozporządzenia (EWG) nr 827/68, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2826/2000, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 318/2006 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2202/96 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1979/2006 ⁽²⁾ nakłada wymóg posiadania świadectwa pochodzenia dla zakonserwowanych grzybów pochodzących z Chin w ramach kontyngentu GATT.
- (2) Świadectwa pochodzenia zostały wprowadzone w celu zapewnienia sprawiedliwego podziału kontyngentów pomiędzy kraje pełniące rolę dostawców.
- (3) W chwili obecnej na skutek zmian na rynku jedynym krajem dostawcą, którego przydział jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 1979/2006, są Chiny.

Wszystkie inne kraje dostawcy są objęte kategorią „inne kraje trzecie”. Stopień wykorzystania kontyngentów przyznanych „innym krajom trzecim” jest bardzo niski.

- (4) Z tego względu świadectwa pochodzenia są zbędne i powinny zostać zniesione w celu uproszczenia procedur.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1979/2006.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1979/2006 skreśla się artykuł 11 i załącznik II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 lutego 2008 r.

W imieniu Komisji

Franco FRATTINI

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 17.10.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 91.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 114/2008**z dnia 6 lutego 2008 r.**

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2006 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do prowadzenia kont przez agencje płatnicze, deklaracji wydatków i dochodów oraz warunków zwrotu wydatków w ramach EFRG i EFRROW

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

budżetowego, mogą zostać przeniesione wyłączenie na następny rok budżetowy, na mocy decyzji podjętej przez Komisję do dnia 15 lutego.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 42 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 16 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 ⁽²⁾ przewiduje, że wydatki poniesione przed terminem zatwierdzenia programów rozwoju obszarów wiejskich na lata 2007–2013 przez państwa członkowskie na ich własną odpowiedzialność muszą być zgłaszane łącznie w ramach pierwszej deklaracji wydatków po przyjęciu tych programów. Zasada ta była przewidziana dla programów, które nie zostały zatwierdzone przed dniem 31 marca 2007 r.

(2) Artykuł 23 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 przewiduje, że zobowiązania budżetowe Wspólnoty związane z programami rozwoju obszarów wiejskich są realizowane w ratach rocznych oraz że w odniesieniu do każdego programu zobowiązanie budżetowe odnoszące się do pierwszej raty następuje po przyjęciu tego programu przez Komisję.

(3) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽³⁾ środki, które nie zostały wykorzystane do końca roku

(4) Biorąc pod uwagę taki stan rzeczy oraz środki dostępne w roku 2007, zatwierdzenie wielu programów może nastąpić dopiero po przeniesieniu środków niewykorzystanych w tym roku budżetowym. Wynika z tego, że w roku 2007, tj. pierwszym roku okresu programowania, część wydatków poniesionych przed terminem przez państwa członkowskie nie będzie mogła być przedmiotem deklaracji wydatków przed terminem przypadającym na dzień 31 stycznia 2008 r. przewidzianym w art. 16 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 883/2006.

(5) W celu ułatwienia zarządzania finansowego programami rozwoju obszarów wiejskich i uniknięcia dalszego wydłużania terminu zwrotu wydatków poniesionych przez państwa członkowskie należy ustalić nowy termin pozwalający państwom członkowskim, w drodze odstępstwa od art. 16 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 883/2006, na sporządzenie specjalnej, uzupełniającej deklaracji wydatków poniesionych w 2007 r. przed terminem w ramach programów zatwierdzonych przez Komisję, między dniem podjęcia przez Komisję decyzji o przeniesieniu środków z roku 2007 a dniem 29 lutego 2008 r.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 883/2006.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Funduszy Rolniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2006 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1437/2007 (Dz.U. L 322 z 7.12.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1305/2007 (Dz.U. L 290 z 8.11.2007, s. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 9).

„Jednakże jeśli program rozwoju obszarów wiejskich nie zostanie zatwierdzony przez Komisję do dnia 31 marca 2007 r., wydatki poniesione przed tym terminem przez agencję płatniczą na jej własną odpowiedzialność, w okresach poprzedzających przyjęcie tego programu, są przedstawione Komisji łącznie w pierwszej deklaracji wydatków po przyjęciu programu. Ponadto, w drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich zatwierdzonych przez Komisję między dniem 15 października a dniem 12 grudnia 2007 r. wydatki poniesione przez agencje płatnicze przed terminem do dnia 15 października 2007 r. włącznie podlegają specjalnej, uzupełniającej deklaracji wydatków składanej do dnia 12 grudnia 2007 r. oraz, w odniesieniu do programów rozwoju obszarów wiejskich

zatwierdzonych przez Komisję między dniem podjęcia przez Komisję decyzji o przeniesieniu środków niewykorzystanych z roku 2007, zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, a dniem 29 lutego 2008 r., wydatki poniesione przed terminem przez agencje płatnicze do dnia 31 grudnia 2007 r. włącznie podlegają specjalnej, uzupełniającej deklaracji wydatków składanej do dnia 29 lutego 2008 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 lutego 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 6 grudnia 2007 r.

w sprawie środków redukcji ryzyka dla następujących substancji: piperazyna, cykloheksan, metylenodifenylodiiizocyjanian, but-2-yno-1,4-diol, metylooksiran, anilina, akrylan 2-etyloheksylu, 1,4-dichlorobenzen, 3,5-dinitro-2,6-dimetylo-4-tert-butyloacetofenon, ftalan di(2-etyloheksylu), fenol, 5-tert-butylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5901)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/98/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyka stwarzanego przez substancje istniejące ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W ramach rozporządzenia (EWG) nr 793/93 następujące substancje zostały określone jako substancje priorytetowe podlegające ocenie zgodnie z rozporządzeniami Komisji (WE) nr 1179/94 ⁽²⁾, (WE) nr 2268/95 ⁽³⁾ oraz (WE) nr 143/97 ⁽⁴⁾, dotyczącymi odpowiednio pierwszej, drugiej i trzeciej listy substancji priorytetowych, przewidzianych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93:

— piperazyna,

— cykloheksan,

— metylenodifenylodiiizocyjanian,

— but-2-yno-1,4-diol,

— metylooksiran,

— anilina,

— akrylan 2-etyloheksylu,

— 1,4-dichlorobenzen,

— 3,5-dinitro-2,6-dimetylo-4-tert-butyloacetofenon,

— ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP),

— fenol,

— 5-tert-butylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen.

(2) Państwa członkowskie wyznaczone jako sprawozdawcy na mocy powyższych rozporządzeń zakończyły działania związane z oceną ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego tych substancji, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1488/94 z dnia 28 czerwca 1994 r. ustanawiającym zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego istniejących substancji zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 ⁽⁵⁾ oraz zaproponowały strategię redukcji ryzyka zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 793/93.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 26.5.1994, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 231 z 28.9.1995, str. 18.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 25 z 28.1.1997, str. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1994, str. 3.

(3) Przeprowadzono konsultacje z Komitetem Naukowym ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (SCTEE) oraz z Komitetem Naukowym ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER), które wydały opinie na temat przeprowadzanej przez sprawozdawców oceny ryzyka. Opinie te zostały opublikowane na stronach internetowych komitetów SCTEE i SCHER.

(4) Wyniki oceny ryzyka oraz zalecane strategie redukcji ryzyka zostały przedstawione w komunikacie Komisji z dnia 7 lutego 2008 r. w sprawie wyników oceny ryzyka i strategii redukcji ryzyka dla następujących substancji: piperazyna, cykloheksan, metylenodifenylodiiizocyjanian, but-2-yno-1,4-diol, metylooksiran, anilina, akrylan 2-etyloheksylu, 1,4-dichlorobenzen, 3,5-dinitro-2,6-dimetylo-4-tert-butyloacetofenon, ftalan di(2-etyloheksylu), fenol, 5-tert-butylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen⁽¹⁾.

(5) Na podstawie powyższej oceny należy zalecić podjęcie określonych środków redukcji ryzyka dla określonych substancji.

(6) Uznaje się ogólnie, że obecnie obowiązujące ustawodawstwo na poziomie wspólnotowym dotyczące ochrony pracowników zapewnia odpowiednie ramy dla ograniczenia ryzyka stwarzanego przez omawiane substancje w zakresie, w jakim jest to niezbędne, i w związku z tym jest ono stosowane.

(7) Środki redukcji ryzyka przewidziane w niniejszym zaleceniu są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 793/93,

czalne wartości emisji lub równoważne parametry bądź środki techniczne w odniesieniu do piperazyny w celu zagwarantowania, że dane instalacje zaczną działać zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami (zwanymi dalej „BAT”) w terminie do dnia 31 października 2007 r., z uwzględnieniem technicznych właściwości tych instalacji, ich geograficznego położenia i lokalnych warunków środowiska.

2) Państwa członkowskie powinny bacznie monitorować stosowanie BAT w odniesieniu do piperazyny oraz informować Komisję o wszelkich istotnych zmianach w ramach wymiany informacji dotyczących BAT.

3) Lokalne emisje do środowiska podlegają w stosownych przypadkach przepisom prawa krajowego w celu wykluczenia wszelkiego ryzyka dla środowiska.

SEKCJA 2

METYLENODIFENYLODIIIZOCYJANIAN

(Nr CAS 26447-40-5; nr Eines 247-714-0)

Środki redukcji ryzyka dla pracowników

4) Pracodawcy stosujący MDI w zastosowaniach wskazanych w ocenie ryzyka jako wymagające uwag powinni uwzględnić wszelkie wytyczne branżowe, które zostały wypracowane na poziomie krajowym w oparciu o praktyczne wytyczne o niewiążącym charakterze, sporządzone przez Komisję na podstawie art. 12 ust. 2 dyrektywy Rady 98/24/WE⁽³⁾.

SEKCJA 3

BUT-2-YNO-1,4-DIOL

(Nr CAS 110-65-6; nr Eines 203-788-6)

Środki redukcji ryzyka dla pracowników

5) Pracodawcy stosujący but-2-yno-1,4-diol w zastosowaniach wskazanych w ocenie ryzyka jako wymagające uwagi, a zwłaszcza stosujący but-2-yno-1,4-diol w postaci płatków, powinni uwzględnić wszelkie specyficzne wytyczne branżowe, które zostały wypracowane na poziomie krajowym w oparciu o praktyczne wytyczne o niewiążącym charakterze, sporządzone przez Komisję na podstawie art. 12 ust. 2 dyrektywy Rady 98/24/WE.

NINIEJSZYM ZALECA:

SEKCJA 1

PIPERAZYNA

(Nr CAS 110-85-0; nr Eines 203-808-3)

Środki redukcji ryzyka dla środowiska

1) Właściwe organy państw członkowskich, których to dotyczy, powinny w pozwoleniach wydawanych na mocy dyrektywy Rady 96/61/WE⁽²⁾ określać warunki, dopusz-

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 7.2.2008, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, str. 11. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2007/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, str. 21).

SEKCJA 4

ANILINA

(Nr CAS 62-53-3; nr EINECS 200-539-3)

Środki redukcji ryzyka dla pracowników, konsumentów i środowiska

- 6) Pracodawcy stosujący anilinę do czynności, w których przewidywalne jest narażenie (np. przeglądy lub prace konserwacyjne prowadzone w systemie zamkniętym), powinni uwzględnić wszelkie specyficzne wytyczne branżowe, które zostały wypracowane na poziomie krajowym w oparciu o praktyczne wytyczne o niewiążącym charakterze, sporządzone przez Komisję na podstawie art. 12 ust. 2 dyrektywy 98/24/WE.
- 7) Państwa członkowskie powinny zapewnić na swoich terytoriach aktywną i skuteczną kontrolę rynku dotyczącą obecności na nim produktów zawierających anilinę oraz powinny stosownie informować Komisję przy pomocy Wspólnotowego Systemu Szybkiego Informowania (RAPEX) zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾. W razie konieczności produkty te należy usunąć z rynku ze względu na zagrożenie, jakie stanowią na podstawie ogólnych wymogów bezpieczeństwa zawartych w dyrektywie 2001/95/WE.
- 8) W odniesieniu do dorzeczy rzek, dla których emisje aniliny mogą stanowić zagrożenie, państwo członkowskie, którego to dotyczy, powinno ustanowić środowiskowe normy jakości (zwane dalej „EQS”), które należy stosować najpóźniej od dnia 22 grudnia 2015 r. Krajowe środki na rzecz redukcji zanieczyszczeń mające na celu osiągnięcie EQS powinny zostać włączone do planów gospodarowania wodami w dorzeczu przewidzianych w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- 9) Właściwe organy państw członkowskich, których to dotyczy, powinny w pozwoleniach wydawanych na mocy dyrektywy 96/61/WE określać warunki, dopuszczalne wartości emisji lub równoważne parametry bądź środki techniczne w odniesieniu do aniliny w celu zagwarantowania, że dane instalacje zaczną działać zgodnie z BAT w terminie do dnia 31 października 2007 r., z uwzględnieniem technicznych właściwości tych instalacji, ich geograficznego położenia i lokalnych warunków środowiska.
- 10) Państwa członkowskie powinny bacznie monitorować stosowanie BAT w odniesieniu do aniliny oraz informować Komisję o wszelkich istotnych zmianach w ramach wymiany informacji dotyczących BAT.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

- 11) Lokalne emisje aniliny do środowiska wodnego oraz emisje do atmosfery powinny w stosownych przypadkach podlegać przepisom prawa krajowego w celu wykluczenia lub ograniczenia wszelkiego ryzyka dla środowiska.

SEKCJA 5

FTALAN DI(2-ETYLOHEKSYLU) (DEHP)

(Nr CAS 117-81-7; nr EINECS 204-211-0)

Środki redukcji ryzyka dla środowiska

- 12) W odniesieniu do dorzeczy rzek, dla których emisje DEHP mogą stanowić zagrożenie, państwo członkowskie, którego to dotyczy, powinno ustanowić środowiskowe normy jakości (zwane dalej „EQS”), które należy stosować najpóźniej od dnia 22 grudnia 2015 r. Krajowe środki na rzecz redukcji zanieczyszczeń mające na celu osiągnięcie EQS powinny zostać włączone do planów gospodarowania wodami w dorzeczu przewidzianych w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

SEKCJA 6

FENOL

(Nr CAS 108-95-2; nr EINECS 203-632-7)

Środki redukcji ryzyka dla konsumentów i środowiska

- 13) Państwa członkowskie powinny zapewnić na swoich terytoriach aktywną i skuteczną kontrolę rynku dotyczącą obecności na nim produktów zawierających fenol oraz powinny stosownie informować Komisję przy pomocy Wspólnotowego Systemu Szybkiego Informowania (RAPEX) zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE. W razie konieczności produkty te należy usunąć z rynku ze względu na zagrożenie, jakie stanowią na podstawie ogólnych wymogów bezpieczeństwa zawartych w dyrektywie 2001/95/WE.
- 14) Właściwe organy państw członkowskich, których to dotyczy, powinny w pozwoleniach wydawanych na mocy dyrektywy 96/61/WE określać warunki, dopuszczalne wartości emisji lub równoważne parametry bądź środki techniczne w odniesieniu do fenolu w celu zagwarantowania, że dane instalacje zaczną działać zgodnie z BAT w terminie do dnia 31 października 2007 r., z uwzględnieniem technicznych właściwości odnośnych instalacji, ich geograficznego położenia i lokalnych warunków środowiska. Właściwe organy państw członkowskich, których to dotyczy, powinny zwracać szczególną uwagę na potencjalne zagrożenia związane z miejscami, w których odbywa się produkcja lub przetwarzanie fenolu, w odniesieniu do oczyszczalni ścieków przemysłowych zlokalizowanych w takich miejscach oraz w odniesieniu do osób narażonych na oddziaływanie tej substancji poprzez środowisko (pędy roślinne skażone emisjami atmosferycznymi z tych miejsc).

15) Państwa członkowskie powinny bacznie monitorować stosowanie BAT w odniesieniu do fenolu oraz informować Komisję o wszelkich istotnych zmianach w ramach wymiany informacji dotyczących BAT.

SEKCJA 7

ADRESACI

17) Niniejsze zalecenie skierowane jest do wszystkich sektorów, w których dokonuje się przywozu, produkuje, transportuje, przechowuje, wytwarza preparaty lub przetwarza w inny sposób, stosuje, usuwa lub odzyskuje powyższe substancje, oraz do państw członkowskich.

16) Lokalne emisje do środowiska oraz do oczyszczalni ścieków przemysłowych powinny w razie konieczności podlegać przepisom prawa krajowego w celu wykluczenia wszelkiego ryzyka dla mikroorganizmów w oczyszczalniach ścieków przemysłowych oraz dla ludzi narażonych na oddziaływanie tej substancji poprzez środowisko.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji
